

KAPITOLA 1

Imperiální hvězdný destruktorka *Chimaera* klouzal temnotou. Jeho světla byla jen slaboučkým zábleskem života v černém vesmíru.

V prázdném vesmíru. V nepříjemně temném vesmíru. V osamělé dálce, světelné roky od nejbližšího z ostrůvků, kterými byly hvězdné soustavy galaxie, na hraně rozmezí mezi světy Vnějšího okraje a pustým teritoriem označovaným jako Neznámé oblasti. Na úplném konci Impéria.

Nebo spíše na úplném konci ubohých trosk toho, co kdysi bylo Impériem.

Admirál Pellaeon, nejvyšší velitel Imperiální flotily, stál vedle jednoho z *Chimaerých* postranních průzorů a zíral do prázdnoty. Tíha všech těch let mu těžce dopadala na ramena. Příliš mnoho let, příliš mnoho bitev, příliš mnoho porážek.

Posádka můstku *Chimaery* tu tíhu možná také pociťovala. Zvuky činnosti za jeho zády dnes zněly jednoznačně tlumeněji než obvykle. Ale nejspíš to byl pouze důsledek toho, kde se nacházeli, tak daleko odkudkoli.

Ano, určitě to bylo tím. Muži *Chimaery* byli nejlepší, jaké mohla Flotila nabídnout. Byli to imperiální důstojníci a posádky, a Imperiálové se nevzdávali. Nikdy.

Po jeho boku se ozval tichý zvuk kroků. „Admirále?“ řekl kapitán Ardiffl polohlasem. „Jsme připraveni začít, pane.“

Na okamžik bleskla Pellaeonovou myslí vzpomínka na jiný, velmi podobný moment před deseti lety. Tehdy to byli Pellaeon a velkoadmirál Thrawn, kdo stáli tady na můstku *Chimaery* a pozorovali finální test maskovacího štítu, který Thrawn získal ze sbírky císařových trofejí na Mount Tantissu. Pellaeon si dokázal živě vybatvit vzrušení, které tehdy cítil navzdory své nechuti k šílenému jediskému klonu Joruusi C'baothovi, zatímco sledoval, jak Thrawn sám vdechuje Impériu nový život a nadšení.

Ale hora Tantiss byla minulostí, zničena agenty Nové republiky a C'baothovým vlastním šílenstvím a zradou. A velkoadmirál Thrawn byl mrtev.

A Impérium umíralo.

Pellaeon se přinutil setrást ze sebe stíny minulosti. Byl imperiální důstojník a Imperiálové se přece nevzdávali. „Děkuji vám,“ řekl Ardiffovi. „Začněte dle libosti.“

„Ano, pane.“ Ardiff se pootočil a dal znamení koordinátorovi stíhaček v posádkové šachtě na levoboku. „Signalizujte k útoku,“ přikázal.

Důstojník potvrdil rozkaz a sám se otočil k jednomu ze svých mužů. Pellaeon obrátil pozornost zpět k průzoru...

Právě včas, aby zpozoroval osm hvězdných stíhaček SoroSuub třídy *Preybird*, které zezadu přisvištěly v sevřené formaci. Prolétly těsně kolem *Chimaeriny* velitelské věže, minuly přední hranu lodi, pokropily ji nízkoenergetickou blasterovou salvou a potom se rozlétly do osmi různých směrů. Odkroužily beze střelby pryč, dokud nebyly mimo palebný dosah hvězdného destruktoru. Pak se ladně obrátily a znovu utvořily formaci.

„Admirále?“ otázal se Ardiff.

„Necháme je proletět ještě jednou, kapitáne,“ řekl Pellaeon. „Čím víc letových údajů bude mít Predictor k analýze, tím lépe by měl fungovat.“ Zachytil pohled jednoho z velitelů posádky v šachtě. „Stav škod?“

„Minimální poškození čelní hrany, pane,“ nahlásil důstojník. „Jedna senzorová anténa byla vyřazena, takže pět turbolaserů je teď bez zaměřovacích informací.“

„Beru na vědomí.“ Samozřejmě to bylo jen simulované poškození, vypočítané za předpokladu, že by Preybirdy používaly plně nabité turbolasery velitelských lodí. Když byl Pellaeon mladší, zbožňoval hru na válku; líbilo se mu hrát si s technikou a strategií bez rizik skutečného boje. Během všech těch let se toto nadšení kamsi vytratilo. „Kormidlo dvacet stupňů na pravobok,“ přikázal. „Turbolasery na pravoboku spustí přehradní palbu, až se stíhačky opět přiblíží.“

Preybirdy letěly nyní opět v těsné formaci a znovu se blížily ke svému cíli. *Chimaeřiny* turbolasery promluvíly, jejich nízkoenergetická střelba pokropila předdimenzované štíty Preybirdů. Po dobu několika sekund si s Preybirdy vyměňovaly palbu, potom stíhačky opět zrušily formaci a rozlétly se jako špičky prstů rozevírající se dlaně. Prolétly nad a pod *Chimaerou*, jak spěchaly do bezpečné vzdálenosti.

„Stav poškození?“ zavolal Pellaeon.

„Tři turbolaserové baterie zasaženy,“ zavolal důstojník v odpověď. „Rovněž jsme ztratili jeden projektor tažného paprsku a dva iontové kanony.“

„A poškození nepřítelé?“

„Jeden útočník zřejmě ztratil ochranné štíty. Dva další vykazují částečně vybité turbolasery.“

„To se ani nedá nazvat poškozením,“ zamumlal Ardifff. „Tato situace ovšem není zrovna férová. Takto malé a hbité lodě by nikdy nemohly mít tak silné štíty a palebnou sílu, jakou jsme jim udělili.“

„Jestli chcete férovost, tak si třeba pořádejte shockballové zápasy,“ řekl Pellaeon kysele, „ale nehleďte ji ve válce.“

Ardifffův ret se zachvěl. „Omlouvám se, pane.“

Pellaeon si povzdechl. Nejlepší muži, které mohla Imperiální flotila nabídnout... „Připravte se na spuštění maskovacího štítu, kapitáne,“ přikázal a sledoval slabou zář pohonných jednotek Preybirdů, které se v dálce znovu sjednotily. „Aktivujte ho na můj povel.“

„Ano, admirále.“

Pohonné jednotky náhle prudce zazařily, částečně zastíněné samotnými Preybirdy, jak nepřátelé dosáhli maximálního zrychlení. „Už jsou tady,“ řekl Pellaeon, když se jediný zářící bod rozdělil na

osm blízko sebe letících lodí. „Napojte Predictor na ovládání palby. Připravte se ke spuštění maskovacího štítu.“

„Predictor a maskovací štít jsou připraveny,“ potvrdil Ardifff.

Pellaeon přikývl a pozorně sledoval Preybirdy – až téměř do momentu, kdy minule porušily formaci... „Maskovací štít: *teď*.“

Osvětlení můstku krátce zablikalo. Hvězdy a nalétávající Preybirdy zmizely, jak maskovací štít zahalil *Chimaeru* neproniknutelnou temnotou.

„Maskovací štít aktivován a stabilizován,“ řekl Ardifff.

„Kormidlo na levobok: třicet stupňů na osm,“ přikázal Pellaeon.

„Kupředu zrychlení nula celá jedna. Turbolasery: pal.“

„Potvrzeno,“ zavolal důstojník. „Turbolasery v akci.“

Pellaeon přikročil k průzoru a pohlédl dolů podél *Chimaerina* boku. Byly vidět zářivé výboje slabé střelby, létající z destruktoru a mizející kousek od něj, když pronikly ven z kulovitého maskovacího štítu, halícího velitelskou loď. *Chimaera* byla oslepená svým vlastním zařízením, které ji zároveň skrývalo před očima nepřátel, a zběsile pálila ve snaze zničit tyto nepřátele.

Ale možná že ne zběsile. Pokud Predictor funguje tak, jak jeho návrháři doufali, potom snad Impérium ještě má v téhle válce nějakou šanci.

Trvalo dlouho, než *Chimaeriny* turbolasery konečně zastavily palbu. Moc dlouho. „Je to všechno?“ zeptal se Ardifffa.

„Ano, pane,“ odpověděl tázaný. „Pět set výstřelů, přesně jak jsme to naprogramovali.“

Pellaeon přikývl. „Deaktivujte maskovací štít. Podíváme se, jak jsme si vedli.“

Světla opět zablikala a hvězdy byly zpátky. Pellaeon si v duchu držel palce a podíval se ven z průzoru.

Chvilí neviděl nic. Potom zahlédl přibližující se světla motorů. Bylo jich sedm.

„Signál od velitele nepřátel, admirále,“ promluvil komunikační důstojník. „Cíl tři nahlásil ochromující zásah a vypnul se, zbylé cíle utrpěly jen minimální poškození. Žádají rozkazy.“

Pellaeon se zachmuřil. Jeden. Z osmi cílů *Chimaera* dokázala zasáhnout jen jeden jediný! A k tomuto báječnému úspěchu bylo zapotřebí pěti set výstřelů.

Takhle to tedy dopadlo. Ten vychvalovaný Komputerizovaný bitevní Predictor, opěvovaný svými tvůrci a zastánci jako nejlepší způsob praktického využití maskovacího štítu, byl otestován. A vedl si skutečně lépe, než kdyby zamaskovaná *Chimaera* střelila náhodně.

Ale nevedl si dobře. Nevedl si ani dostatečně.

„Informujte velitele nepřátel, že cvičení skončilo,“ řekl Pellaeon komunikačnímu důstojníkovi. „Ať se cíl tři reaktivuje a všechny lodě se navrátí na *Chimaeru*. Chci jejich hlášení do dvou hodin.“

„Ano, pane.“

„Jsem si jistý, že se jim to podaří vylepšit, admirále,“ řekl Ardifff po Pellaeonově boku. „Tohle byl teprve první bojový test. Určitě se jim to podaří vylepšit.“

„Jak?“ opáčil Pellaeon. „Naučí Predictora jasnozřivosti? Nebo číst v myšlenkách našich nepřátel?“

„Dal jste mu pouhé dva přelety, ze kterých mohl analyzovat letové vzory cílů,“ připomněl mu Ardifff. „S více informacemi by přístroj jejich chování předvídal lépe.“

Pellaeon si jemně odfrkl. „To je moc hezká teorie, kapitáne, a za určitých řízených situací by dokonce mohla fungovat. Ale boj je stěžejní řízená situace. Obsahuje mnoho proměnných a neznámých, zejména vezmeme-li v úvahu stovky bytostí a bojových stylů, se kterými musíme počítat. Od počátku jsem věděl, že celý ten nápad s Predictorem je nejspíš hloupost. Ale museli jsme to zkusit.“

„Nu, takže nyní se musíme vrátit do výchozího bodu,“ řekl Ardifff. „Vymyslet něco jiného. Pro takový pěkný maskovací štít *musí* existovat nějaké praktické využití.“

„Ale samozřejmě že existuje,“ souhlasil Pellaeon ztěžka. „Velkoadmirál Thrawn sám navrhl tři takové. Ale v Impériu už nezbyl žádný vojenský génius, jako byl on.“

Povzdychl si. „Ne, kapitáne. Je po všem. Je úplně po všem. A prohráli jsme.“

Po dlouhou chvíli byl tichý, tlumený hovor ze stanovišť posádky jediným zvukem na můstku. „To nemůžete myslet vážně, admirále,“ řekl Ardiff nakonec. „A pokud to smím říct, pane, nejvyšší velitel imperiálních sil by takhle neměl mluvit.“

„A proč ne?“ opáčil Pellaeon. „Vždyť je to očividné.“

„To určitě není, pane,“ řekl zaražený Ardiff. „Stále ovládáme osm sektorů – to je přes tisíc obydlených soustav. Máme flotilu o síle téměř dvou set hvězdných destruktorek. Stále ještě jsme dost silní, aby s námi všichni museli počítat.“

„Myslíte?“ zeptal se Pellaeon. „Skutečně si to myslíte?“

„Samozřejmě, pane,“ trval Ardiff na svém. „Jak jinak bychom se mohli proti Nové republice držet tak dlouho?“

Pellaeon potřásl hlavou. „Držíme se z toho prostého důvodu, že Nová republika je momentálně příliš zaneprázdněna vnitřními rozpory, než aby se mohla zabývat námi.“

„Což pracuje přesně v náš prospěch,“ přikývl Ardiff. „Dává nám to čas, abychom se postavili na nohy a vyzbrojili.“

„Vyzbrojili?“ Pellaeon po něm hodil udiveným, zamračeným pohledem. „Podíval jste se alespoň zběžně, s čím tady pracujeme?“ Mávl ven z průzoru na Preybirdy, které nyní zmizely za hranou *Chimaeřina* trupu a mířily do hangáru hvězdného destruktora. „Podívejte se na ně, kapitáne. Preybirdy od SoroSuubu. Skončili jsme na Preybirdech od SoroSuubu.“

„Na Preybirdech není nic špatného, pane,“ řekl Ardiff paličatě. „Jsou to celkem dobré hvězdné stíhačky střední velikosti.“

„Jde o to, že nejsou vyráběny Impériem,“ řekl Pellaeon. „Tahají je kdoví odkud – nejspíš od nějakého pirátského nebo žoldáckého gangu. A tahají je od nich právě proto, že nám zbývá jen jedna pořádná loďnice a ta nestíhá plnit ani naši poptávku po velitelských lodích, natož po stíhačkách. Takže mi řekněte, jak se podle vás máme ozbrojit?“

Ardiff se podíval průzorem ven. „Ještě není po všem, pane.“

Ale bylo. A Pellaeon si byl jistý, že v hloubi duše to Ardiff ví stejně dobře jako on. Zbývá jim tisíc soustav, tisíc soustav z říše, v níž jich kdysi byl milion. A dvě stě hvězdných destruktorek zbývá z flotily, která čítala přes pětadvacet tisíc lodí.

A ještě víc ho znepokojoval fakt, že stovky hvězdných soustav, které kdysi udržovaly opatrnou neutralitu, nyní žádaly Novou republiku o členství. I ony věděly, že výsledek války už dlouho není nerozhodný.

Velkoadmirál Thrawn by možná dokázal zažehnout v Impériu jiskru naděje a rozdmýchat ji v oheň vítězství. Ale velkoadmirál Thrawn byl mrtvý.

„Ať navigátor nastaví kurz do soustavy Bastion, kapitáne,“ řekl Pellaeon Ardiffovi. „Vyšlete zprávu všem moffům. Řekněte jim, že se s nimi setkám v paláci moffa Disry. Odletíme odsud, jakmile budou Preybirdy na palubě.“

„Ano, admirále,“ pronesl Ardiff. „A co když budou žádat, abych jim řekl, o čem s nimi chcete mluvit?“

Pellaeon pohlédl průzorem na vzdálené hvězdy. Hvězdy, které kdysi Impérium nazývalo svými. Mívali toho tolik... a nějak jim to všechno proklouzlo mezi prsty. „Řekněte jim,“ pravil tiše, „že je čas vypravit vyslance do Nové republiky.“

Aby projednal podmínky naší kapitulace.“